***

Я по першій пороші іду,
Цвітом сили у серці горять,
І на радість мою молоду
В небі сяє вечірня зоря.

Я не знаю, чи в сяйві земля,
Чи імла розлилася навкруг?
Може, замість зими на полях,
Білі лебеді сіли на луг?

Ой ти, поро хороша моя!
Морозець. Серцю тепло до сліз.
Тож і хочу притиснути я
До грудей білі перса беріз.

О манливих гаїв каламуть!
О веселість засніжених нив!
Так і хочеться руки зімкнуть
Над красивими станами ів.